

KUVITUS Pannu Haapala

VAIKEITA ASIOITA?

JOSKUS VIIME KEVÄÄNÄ Kuvataideopettaja TaM soitti liiton toimistoon ja kysyi, onko hän pätevä opettamaan peruskoulussa mediaviestintää? Yläluokilla olisi tarjolla muutama valinnaistunti.

Tähän kysymykseen tiivistyy tämän lehden teemasisältö. Osin taidamme todistaa itsestäänselvyyttä: kuva mediaviestinnässä ja -kasvatuksessa on yksi sen keskeisistä sisällöistä, se on aina kuulunut osana kuvataideopettajien koulukseen ja on ollut yksi opetussuunnitelmien sisältö - entisestään itsenäistyneenä uusissa opetussuunnitelmissa, myös kuvataiteessa.

Kysyjän lisäselvitys avaa näkökulmaa: mediakasvatusta tarjotaan valinnaisaineina ja tässä tapauksessa tunteja tarjottiin kuvataideopettajalle siksi, etteivät tarjotut tunnit enää mahtuneet äidinkielenopettajien lukujärjestyksiin.

Helmikuussa Filmihillo-teemavuoden avanneessa seminaarissa Lume-keskuksessa yleisö sai äänestää siitä, pitäisikö mediakasvatuksesta tehdä oma oppiaineensa. Noin puolet reilusta parista sadasta osallistujasta nosti kätensä oppiaineen puolesta. Kätensä alhaalla pitäneet perustelivat näkemystään mm. sillä, että mediakasvatusta voidaan toteuttaa moniainaisesti ja sitä on jo opetettu järjestelmällisesti mm. äidinkielessä. Toisaalta kommentoissa kaivattiin omaa oppiainetta, jonka sisältöjä voitaisiin hyödyntää muissa aineissa. (Kuvataideopettajat yrittivät kysyä myös sitä, että arvatkaa miltä aineelta ne mediakasvatuksen tarvitsemat tunnit otetaan pois?)

Mediakasvatus on uusien opetussuunnitelmien läpäisyperiaatteella toteutettava aihekokonaisuus. Tarjolla on siis väline oppiaineiden yhteistyöhön ja kuvataideopettajalle mahdollisuus käyttää ja tarjota omaa

ammattitaitoaan mediakasvatukseen sen visuaalisista lähtökohdista – vaikkapa valinnaisilla kursseilla. Visuaalisuus hallitsee (media)maailmaamme yhä enenevässä määrin. Visuaalisen kulttuurin lukutaidosta on tulossa yksi inhimillis-sosiaalinen perustaito. Miksi ihmeessä kuvataideopettaja ei olisi pätevä tätä perustaitoa mediaviestinnän tunneilla opettamaan? Kunkin koulun tehtävä on ottaa huomioon opetussuunnitelmissaan aihekokonaisuudet, mahdollistaa ainerajat ylittävä yhteistyö ja hyödyntää opettajakuntansa ammattitaitoa.

Kevään jäsenkirjeessä pyysimme tätä lehteä varten jäseniltä kirjoituksia tai kuvia siitä, miten elokuva- ja mediakasvatusta kouluissa toteutetaan, vaikkapa projektien muodossa. Teemaksi tarjosimme ”vaikeita asioita” kysymyksellä miksi nuoria kiinnostaa seksi, väkivalta alkoholi, huumeet ja saippuaoperaamaiset ihmissuhteet? Kukaan ei tarjonnut mitään. Tympikö aihe vai meneekö mediakasvatuksen tunneilla kaikki aika laiteiden kanssa kamppailuun?

STYLUSTA ON PYRITTY kehittämään myös kuvataidekasvatuksen arjesta kertovaksi julkaisuksi. Tiedämme, että monille jäsenille lehti on lähes ainoa linkki liiton toimintaan ja kollegoiden kokemuksia toivotaan jatkuvasti. Ilman jäseniltä tullutta palautetta (siis niitä juttuja siitä, mitä itse kukin tunneilla tekee, miten asioita käsittelee tai mitkä asiat nousevat tärkeiksi jne.) työ ei etene.

Tarjoamme siis edelleen tätä mediaa jäsenten käyttöön.

*Erja Väyrynen ja Salla Vitikainen
Kuvataideopettajaliitto ry*